

PRECS I PREGUNTES

Portabella i Mayol

Falten un parell d'anys per a les pròximes eleccions municipals, però a aquestes altures ja està molt clar que l'alcalde de Barcelona pateix un procés irreversible de descrèdit polític i de gestió.

Aquest deteriorament té molts símptomes, però un dels més significatius –i no ho dic de broma– és que els humoristes que l'imiten perfilen un personatge frívol, que ni tan sols s'adona de la confusió mental en què viu immers. En la mateixa línia, els dibuixants d'acudits de la premsa escrita el caricaturitzen amb un somriure permanent que l'estupiditza i li fa dir frases buides que demostren que no s'assabenta del que passa al seu voltant.

Amb aquest panorama, el PSC té un problema seriós amb vista a les municipals del 2007. Però tan o més malament ho tenen els seus aliats estructurals, Jordi Portabella i Imma Mayol, que tenen moltíssima feina i poquíssim temps per marcar prou distàncies per no ser arrossegats per l'alcalde en la seva caiguda.

Ara com ara, molts ciutadans de Barcelona tenen clar que la ciutat no es pot permetre mantenir a l'alcaldia Joan Clos fins a l'any 2011. I la lògica més elemental indica que molts d'ells, quan arribin les eleccions municipals, buscaran la manera més eficaç de fer-lo fora. I, tal com estan les coses, això exclou les paperetes d'ERC i ICV.

Portabella i Mayol han estat l'accent progressista i nacional de Joan Clos que, a canvi, els ha proporcionat petites quotes de poder municipal. Però ara Clos s'ha convertit en una pedra al coll per quan els dos tinent d'alcalde s'hagin de llançar a la piscina electoral.

Salvador Cot

La crònica

Un AVE de color verd i uns preus de color roig

Dilluns, 14 de febrer

L'AVE verd. Els alcaldes socialistes de l'Horta i el secretari general del PSPV-PSOE es reuneixen al Ministeri de Foment amb la ministra del ram, Magdalena Álvarez, i enterren la seua promesa que el tren d'alta velocitat transcorreguera sota terra. Per reduir l'impacte de la notícia anuncien que s'invertiran 40 milions d'euros més que serviran per a fer un "corredor verd", amb carril bici inclòs. A més, els trens transitaran a tres metres d'altura, i no a vuit, com en principi estava previst. "La millor solució possible", segons els socialistes.

Nacions a cop d'enquesta. Les eleccions han demostrat una i altra vegada quina és la utilitat de les enquestes. Ara, un rotatiu barceloní de llarga tradició monàrquica, en publica una en la qual s'arriba a la conclusió que Espanya considera que Catalunya no és una nació. D'això se'n diu "investigació sociològica", sí senyor. I no només això, el 77% dels enquestats considera que és "una regió més de Espanya". La precisió és de premi Pulitzer. Un altre descobriment de l'enquesta, en la línia dels anteriors, és que els espanyols rebutgen l'anomenat Pla Ibarretxe. Concretament un 80%. Casual, oi, la coincidència d'aquest rebuig amb el del Congrés de diputats de Madrid? Si no fos per les enquestes...

Dimarts, 15 de febrer

Joves per la llengua a Brussel·les. Representants d'ACPV, la Plataforma per la Llengua, Joves pel Català a Europa i el col·lectiu balear Sa Sargantana es reuneixen amb el vicepresident del Parlament europeu, Gérard Onesta, a qui lliuren un memoràndum sobre la persecució patida per la llengua catalana al llarg de la seua història. Representants d'ACPV denuncien davant Gérard Onesta els atacs a la unitat de la llengua que han promogut alguns sectors conservadors espanyols per entrebancar

qualsevol tipus de reconeixement del català. Posteriorment, lliuren a tots els europarlamentaris un full demanant l'equiparació del català amb la resta de llengües oficials de la Unió, al·legant criteris democràtics i demogràfics. En acabar, les delegacions es reuneixen amb funcionaris de l'Oficina de Llengües Minoritzades.

García Gasco, el tripartit i les Illes. L'arquebisbe de València, Agustín García Gasco, va manifestar a final de gener que "els valencians hem guanyat els catalans, ja en tenim tres a les diòcesis balears, [...] a veure si ara també guanyem al tripartit", en referència als tres bisbes valencians que ocupen les tres diòcesis de les Illes. Ara, el Col·lectiu de Preveres de la Part Forana envia una carta de queixa al seu arquebisbe –les Balears depenen de la província eclesiàstica valenciana– per les seues paraules. "Som objecte de rivalitats alienes, que res tenen a veure amb l'Evangeli", diuen. I recorden a la Conferència Episcopal que "a Mallorca hi ha d'haver algun sacerdot apte per ser bisbe".

Dimercres, 16 de febrer

Rècord del preu de l'habitatge a Balears. L'últim informe de la Societat de Taxació Immobiliària (TINSA) no deixa esclatxa per al dubte. Les Illes són la comunitat de l'estat on més han augmentat els preus de l'habitatge. Un 214% en els últims set anys, molt per sobre de la mitjana estatal (143,5%). Per altre costat, la venda de segona residència a ciutadans estrangers, gairebé tots de la UE, s'ha tornar disparar a l'alça durant el 2004, després de dos anys de certa estabilització. Ara són els britànics els que compren més, i fins superen els alemanys

Dijous, 17 de febrer

Pedro J. contra el Lobby per la Independència. El membre de Lobby per la Independència Jaume Sastre hagué de

AL MARGE

Dalt, Carod-Rovira lliura una bandera "de combat" al líder republicà irlandès, Gerry Adams. A baix, els membres d'ACPV, de la Plataforma per la Llengua, de Joves pel Català a Europa i del col·lectiu Sa Sargantana, amb el vicepresident del Parlament europeu, Gérard Onesta.

declarar davant d'un jutge per les suposades "coaccions" de les quals és acusat per Pedro J. Ramírez, director d'*El Mundo*. La història es remunta a l'estiu passat, quan Sastre va fer la famosa campanya contra la piscina de la residència mallorquina d'estiu de l'empresari periodístic. La qual està sobre domini públic, a vora mar.

Carod-Rovira i Adams. El president d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira es reuneix amb l'emblemàtic líder del Sinn Féin, Gerry Adams, a Barcelona. La trobada s'emmarca en el *tour* que líder republicà irlandès ha fet per l'Estat espanyol per a presentar el seu llibre de memòries polítiques. I la caverna mediàtica no ha pogut resistir la temptació de destacar de la trobada el fet que el *papu* Carod, el que parla amb assassins, regalés una bandera estelada a Gerry Adams, dirigent del braç polític de l'IRA. Un altre assassí, vaja. I a sobre, el dirigent d'ERC va gosar dir que

aquella era una "bandera de combat". Jutge Garzón, defensor de les llibertats i flagell de dictadors americans, on ets? **Un nou estatut "...i a la primera!"**. El president de l'executiu espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, va deixar clar, davant un auditori lliurat de fervents seguidors, a Cornellà de Llobregat, que Catalunya tindrà un nou estatut i "el tindrà a la primera". Rodríguez Zapatero feia aquestes declaracions en un míting de campanya del PSC a favor del "sí" del Tractat Europeu, a la ciutat de la qual en va ser alcalde emblemàtic l'actual ministre d'Indústria, José Montilla, present també en l'acte. No hi era, però, Jordi Sevilla, ministre d'Administracions Públiques. La pregunta és: quins criteris deu haver seguit el president del Govern espanyol per afirmar que s'aprovarà el nou Estatut "a la primera", els del ministre Sevilla, o els dels anfitrions de la trobada de Cornellà?

La compartida

La "pax lingüística" assolida fins al pròxim episodi al País Valencià, a partir de l'últim circumloqui emès per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, ha generat tant o més exhibicionisme que l'aldarull que l'havia precedit. Ben mirat, les coses no s'han allunyat massa del punt exacte en què romanien abans d'irrompre en els pressupostos públics la nova despesa acadèmica. Es comprèn l'alto el foc polític, fins i tot la discreció exhibida des de dalt del Sénia, davant una qüestió viciada d'origen i capaç de cremar qui s'exposa a la flama filològica. El distanciament de la dreta indígena, particularment del Govern de la Generalitat Valenciana, envers el nou circumloqui acadèmic en forma de dictamen deixa entreveure que a aquesta banda del ventall polític ningú no sacrificarà un vot de la indigència intel·lectual en favor del català. O, segons el dictamen, "la compartida". Perquè els acadèmics, davant l'amenaça de perdre la substanciosa remuneració si pronunciaven clar i català el nom de cosa, han salvat la cartera retornant la pilota al terreny partidari. La llengua multivarietal és no obstant això compartida amb els territoris de l'antiga Corona d'Aragó. Pam amunt, pam avall. Ja ho saben, la compartida, o l'estimada, si atenen a les reiterades referències a l'estima lingüística en el celebrat dictamen. Tanta és l'estima, que l'ús social marxa en retrocés. Van crear l'Acadèmia perquè donés solució a un fals conflicte que s'activa a conveniència de part, però els acadèmics s'han declarat incompetents, a fi de continuar amb els seus remunerats quefers. Les conseqüències dels quals tothom, dalt i baix, prefereix menysprear per no cremar en la foguera de la compartida.

Manuel S. Jardí